

taller de nous creadors

Text > OLGA CERCÓS és narradora oral des del 2001. Té formació en magisteri, teatre i psicopedagogia. El 2016 va rebre el Premi Joan Petit de conte infantil dels Premis Recull. El 2018 ha publicat el conte *On és la mama?*, a l'editorial El Cep i la Nansa.

Llegiu aquest conte a infants menors de cinc anys. Els conceptes que planteja el text són bàsics i útils: net, brut, pressa, calma, pau, colors. La història permet parlar d'estats d'ànim i d'emocions com ara content, enfadat, trist, alegre, por. L'estructura és simple i les repeticions són intencionades.

Ja surt el sol

Ja surt el sol perquè algú li ha cantat la seva cançó. I ell s'enfila content, rialler i distret.

Tot badant, el sol s'ha quedat amagat darrere d'uns núvols enfadats, carregats d'aigua.

El vent bufa fort i espanta els núvols amb els seus udols. Els fa tremolar, la tempesta està a punt de començar.

Plou perquè ploren els núvols. Ploren perquè s'han espantat, es buiden d'aigua i l'aigua emplena els bassals. El sol tafaner treu el nas i crida els colors per pintar un arc de Sant Martí ben gran que porti la pau.

—Que vingui el vermell de les maduixes, dels gerdos i les magranes; el taronja de les mandarines, els préssecs i les aranges; el groc dels codonys, les llimones i la pinya. I ara, el verd de les peres, les pomes i del kiwi. També que vinguin el blau clar del cel i el blau marí de l'oceà. I només ens falta el morat de les figues, les prunes, el raïm i l'alvocat.

Arriben els colors amb presses, fent curses i donant-se empentes perquè cadascú vol ser el primer a dibuixar l'arc de Sant Martí.

El sol quan els veu els adverteix:

—No correu, colors! Que tots hi arribareu! Tothom té el seu lloc!

Però els colors no l'escolten. El taronja diu que el vermell li ha passat al davant, el groc i el verd a cops de colze s'estan barallant, i el blau, el marí i el morat estan discutint i cridant. La picabaralla s'acaba quan tots els colors cauen dins d'un bassal de fang. Patatxap!

El sol parla, assossegat:

—Ho veieu, com heu quedat? Sortiu de la bassa, que tornarem a començar. Que bufi el vent suau i porti els núvols amb cura. Que els bressoli i els faci ballar. Res d'ensurts. Res de curses. Fem-ho amb tranquil·litat.

El vent fa pessigolles als núvols. Plou perquè ploren els núvols. Ploren de riure i felicitat. Cauen les gotes que tot ho netegen.

Els colors es mouen sense presses i amb respecte. Ara saben que tant li fa arribar primer, segon o tercer; el que cal és arribar bé. S'agafen de la mà i s'abracen per unir la terra amb el cel.

El sol, el vent, els núvols i l'aigua contempen aquella imatge que els relaxa. Sospiren fluixet per no trencar aquell moment d'equilibri i calma.